

ΓΕΩΤΕ.Ε.

Ανάρτηση στα ημερήσια: 1) Διοικητική Μεταρρύθμιση 2) Οικονομικών 3) Εσωτερικών 4) Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων

Ανοιχτή επιστολή προς τον Υφυπουργό Εσωτερικών

κ. Παρασκευά Κουκουλόπουλο

Μανόμης Δεραδάκης
Βουλευτής κ. Ηρακλείου

Κοινοποιείται:

1. Στον Πρωθυπουργό κ. Λουκά Παπαδήμο
2. Στον Αντιπρόεδρο και Υπουργό Οικονομικών κ. Ευάγγελο Βενιζέλο
3. Στον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Δημήτρη Ρέππα
4. Στον Υπουργό Εσωτερικών κ. Αναστάσιο Γιαννίτση
5. Στον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κώστα Σκανδαλίδη
6. Στην Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών κ. Φώφη Γεννηματά
7. Στον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Γιάννη Δριβελέγκα
8. Στον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Αστέριο Ροντούλη
9. Στα κόμματα της Βουλής των Ελλήνων
10. Στους βουλευτές της Βουλής των Ελλήνων
11. Στην ΑΔΕΔΥ
12. Στην ΠΟΓΕΔΥ
13. Στην ΠΕΓΔΥ
14. Στα ΜΜΕ

ΠΑΒ

210 P

30 ΙΑΝ. 2012

Θεσσαλονίκη, 18-1-2012

Αξιότιμε κ. Υφυπουργέ.

Η πρόσφατη (19-12-2011) ομιλία σας στη Βουλή των Ελλήνων κατά την απάντηση της επίκαιρης ερώτησης με αριθμ. 327/13-12-2011 του βουλευτού του ΚΚΕ κ. Γ. Μαυρίκου, μας υποχρεώνει να απευθυνθούμε σε εσάς, αλλά και σε όσους σας άκουσαν, για να αποκαταστήσουμε την αλήθεια και να αναδείξουμε τη ζοφερή πραγματικότητα που βιώνουν οι γεωτεχνικοί δημόσιοι υπάλληλοι με ανάλογες επιπτώσεις στην πρωτογενή παραγωγή και στην ανάπτυξη της χώρας.

Σε αντίθεση με τη σημαντική διόγκωση του δημόσιου τομέα που σημειώθηκε στην Ελλάδα την τελευταία εικοσαετία, ο αριθμός των γεωπόνων μονίμων δημοσίων υπαλλήλων παρουσιάζει μηδενική αύξηση. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το ΠΔ 422/1991 "Τροποποίηση διατάξεων

του ΠΔ 402/1988 «Οργανισμός Υπουργείου Γεωργίας» (Α' 187)" (ΦΕΚ 154/Α'/11.10.1991), οι υπηρετούντες γεωπόνοι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι στο Υπουργείο Γεωργίας (πριν την υποχρεωτική μετάταξη των γεωπόνων στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις) ήταν στο σύνολό τους **2.712 (3-10-1991)**. Επίσης, στο με Α.Π. 12/18.02.1993 έγγραφο της Πανελλήνιας Ένωσης Γεωπόνων Δημοσίων Υπαλλήλων (Π.Ε.Γ.Δ.Υ.) προς το Πρωτοδικείο Αθηνών με θέμα «Ορισμός Δικαστικού Αντιπροσώπου» για τις επικείμενες εκλογές του σωματείου στις 03.04.1993 αναφέρεται ότι: ο αριθμός των μελών της Ένωσης ανέρχεται στις **2.500**. Σύμφωνα με τις αυτοδίκαιες κατατάξεις των γεωπόνων μόνιμων δημοσίων υπαλλήλων στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, στις αιρετές Περιφέρειες και στους Δήμους σε εφαρμογή του προγράμματος «Καλλικράτης», καθώς και τα στοιχεία της πρόσφατης διαπίστωσης της αυτοδίκαιης κατάργησης των κενών οργανικών θέσεων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (ΥΠΙΑΑΤ), οι γεωπόνοι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι που υπηρετούν σήμερα στο ΥΠΙΑΑΤ, στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, στις αιρετές Περιφέρειες και στους Δήμους της Χώρας είναι περίπου **2.740**, ενώ σύμφωνα με το αρχείο της, η Π.Ε.Γ.Δ.Υ. έχει σήμερα **2.310** μέλη. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι οι γεωπόνοι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι του ΥΠΙΑΑΤ είναι **569**, δηλαδή μόνο το **1/5** των ανωτέρω υπαλλήλων υπηρετούν σήμερα στο ΥΠΙΑΑΤ.

Μια διαχρονική παρουσίαση του αριθμού των γεωπόνων δημοσίων υπαλλήλων κατά την τελευταία εικοσαετία, θα έδειχνε μία αύξηση του ανωτέρω αριθμού κατά την περίοδο 1998 – 2005 λόγω των προσλήψεων μέσω ΑΣΕΠ και τη συνεχή μετέπειτα πτώση λόγω των συνταξοδοτήσεων. **Δυστυχώς, επειδή κατά την περίοδο 1981 – 1987 έγινε πολύ μεγάλος αριθμός προσλήψεων γεωπόνων μόνιμων δημοσίων υπαλλήλων, αναμένεται σημαντική συρρίκνωση του συνολικού αριθμού των γεωπόνων δημοσίων υπαλλήλων κατά την επόμενη πενταετία λόγω των επικείμενων συνταξοδοτήσεων, εάν δε γίνουν προσλήψεις.**

Το πρόβλημα της δυσλειτουργίας του δημόσιου τομέα στην Ελλάδα, όμως, δεν είναι ο συνολικός αριθμός των υπαλλήλων (παρότι για τους γεωτεχνικούς καθώς και για κάποιες άλλες ειδικότητες είναι απαραίτητες και οι προσλήψεις), αλλά η έλλειψη στρατηγικής ή σχεδίου της πολιτείας ως απορρέουσα από την έλλειψη πολιτικής βούλησης και η επακόλουθη λαθεμένη συνολική οργάνωση, δομή και λειτουργία των υπηρεσιών. Κι επειδή αναφέρατε κατά την ομιλία σας στη Βουλή ότι οι γεωπόνοι δημόσιοι υπάλληλοι δεν είναι σήμερα στο χωράφι, δίπλα στον αγρότη, όπως ήταν πριν από είκοσι χρόνια, επιτρέψτε μας μια συνολική ανάλυση της δυσλειτουργίας των γεωπονικών δημοσίων υπηρεσιών, καθώς και των τρόπων ορθολογικής και αποτελεσματικής αντιμετώπισής της.

Η είσοδος της Ελλάδας στην Ε.Ο.Κ., το 1981, υπήρξε η αιτία κομβικών αλλαγών στην ελληνική γεωργία και κτηνοτροφία, καθώς και στις σχετικές υποστηρικτικές δομές του κράτους. Όπως αποδεικνύεται εκ του αποτελέσματος, τριάντα χρόνια μετά, η ευκαιρία της αξιοποίησης της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) και των πόρων της κατασπαταλήθηκε, κυριολεκτικά, σε εφήμερους και λαϊκίστικους στόχους και μετατράπηκε σε παγίδα για την ανταγωνιστικότητα και την παραγωγικότητα της ελληνικής γεωργίας. Κύρια αιτία αυτής της αποτυχίας υπήρξε η έλλειψη ενός εθνικού σχεδίου και μιας εθνικής στρατηγικής και η αντικατάστασή τους από τον προσανατολισμό των συνιστωσών του πρωτογενούς τομέα της

οικονομίας προς την είσπραξη ευρωπαϊκών επιδοτήσεων με την παράλληλη υποβάθμιση της όλης παραγωγικής διαδικασίας.

Για παράδειγμα, το κυνήγι των επιδοτήσεων είχε ως αποτέλεσμα η πλειοψηφία των ελλήνων αγροτών να εγκαταλείψει την καλλιέργεια του μαλακού σπαριού, του κριθαριού και των λοιπών σπηρών που ευδοκίμουν στις περιοχές τους, προς όφελος του σκληρού σπαριού που είχε μεν μικρότερη παραγωγικότητα στα χωράφια τους (κυρίως άγονα και ορεινά), αλλά επιδοτούνταν από την ΕΕ. Η αλλαγή ήταν θεαματική καθώς τα **2.498.070** στρέμματα (με παραγωγή **649.800** τόνων) που καλλιεργούνταν με **σκληρό σπάρη** στην Ελλάδα το **1981**, αυξήθηκαν σε **7.083.100** στρέμματα (με παραγωγή **1.457.260** τόνων) το **2001**, ενώ αντίστροφα, τα **7.517.747** στρέμματα (με παραγωγή **2.106.270** τόνων) που καλλιεργούνταν με **μαλακό σπάρη** στην Ελλάδα το **1981**, μειώθηκαν σε **1.682.273** στρέμματα (με παραγωγή **442.060** τόνων) το **2001** και τα **3.117.070** στρέμματα (με παραγωγή **768.100** τόνων) που καλλιεργούνταν με **κριθάρι** το **1981**, ελαττώθηκαν σε μόλις **959.840** στρέμματα (με παραγωγή **246.320** τόνων) το **2001**.

Η τεράστια μείωση της παραγωγής του ελληνικού μαλακού σπαριού και του κριθαριού αύξησε σημαντικά την εισαγωγή τους και οδήγησε σε μεγάλο έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου στο κλάδο των δημητριακών που έφθασε το **2008** τα **365.469.481 €**, ενώ και το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου στο κλάδο των ζωοτροφών έφθασε την ίδια χρονιά στα **354.824.903 €**. Επιπροσθέτως, τα άλυτα προβλήματα της ελληνικής κτηνοτροφίας (σημαντικό πρόβλημα αποτελεί και το υψηλό κόστος των ζωοτροφών) οδήγησαν σε έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου για το **2008** ύψους **1.047.167.720 €** στον κλάδο του κρέατος και **533.119.673 €** στον κλάδο του γάλακτος. Ως αποτέλεσμα αυτής της λογικής, τα τελευταία τριάντα (30) χρόνια το εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων (εξαγωγές – εισαγωγές σε τρέχουσες τιμές μετατρεπόμενες σε Ευρώ) από πλεονασματικό μετατράπηκε σε έντονα ελλειμματικό με συνεχή φθίνουσα πορεία (**1981: + 38.367.000 €, 1991: - 311.102.000 €, 2001: - 1.003.460.000 €**) και με αποκορύφωμα το έτος **2008** όπου το έλλειμμα του ισοζυγίου έφθασε τα **3.043.506.477 €**.

Η πορεία αυτή της αγροτικής οικονομίας δεν ήταν ούτε νομοτελειακή, ούτε μη αναστρέψιμη. Καμία ευρωπαϊκή πολιτική δεν απαγόρευε την αντιμετώπιση των διαρθρωτικών προβλημάτων της ελληνικής γεωργίας και κτηνοτροφίας. Με μέσο μέγεθος εκμετάλλευσης τα **48** στρέμματα (το χαμηλότερο στην ΕΕ) και μέσο μέγεθος αγροτεμαχίου τα **7** στρέμματα (το χαμηλότερο στην ΕΕ), ο μικρός και πολυτεμαχισμένος γεωργικός κλήρος στην Ελλάδα αυξάνει το κόστος παραγωγής και μειώνει την ανταγωνιστικότητα. Οι αναδασμοί, όμως που έγιναν στην Ελλάδα αυτήν την περίοδο, ήταν ελάχιστοι και περιστασιακοί, ενώ η έλλειψη σχετικού νομοθετικού πλαισίου επέτρεπε την ανατροπή των αποτελεσμάτων του αναδασμού μετά από μερικές δεκαετίες. Παράλληλα, το συνεταιριστικό κίνημα εκφυλίστηκε και απέτυχε στη συνείδηση πολλών αγροτών, οι οποίοι δεν εκμεταλλεύθηκαν επαρκώς ούτε το νομικό πλαίσιο των ομάδων παραγωγών και έτσι βρέθηκαν απομονωμένοι και χωρίς διαπραγματευτική ισχύ απέναντι σε εμπόρους που συρρίκνωσαν τις τιμές του παραγωγού και φούσκωσαν τις τιμές του καταναλωτή.

Καμία ευρωπαϊκή πολιτική δεν απαγόρευε την ανάπτυξη εθνικής στρατηγικής για την προβολή και την προώθηση των αγροτικών προϊόντων μας στις διεθνείς αγορές. Αντιθέτως, όμως, οι παραγωγοί μας ήταν προσανατολισμένοι αποκλειστικά στην παραγωγή(;) των επιδοτούμενων από την ΕΕ προϊόντων και καμία κρατική δομή δεν τους καθοδηγούσε στην παραγωγή των προϊόντων εκείνων που ζητούσαν οι αγορές μέσα από μια υπεύθυνη επιστημονική ανάλυση των διεθνών δεδομένων σε πραγματικό χρόνο.

Καμία ευρωπαϊκή πολιτική δεν απαγόρευε την ανάπτυξη ενός αποτελεσματικού δικτύου αγροτικής έρευνας και εκπαίδευσης. Στην Ελλάδα, όμως, προτιμήσαμε να κατευθύνουμε την εφαρμοσμένη αγροτική έρευνα που διεξάγονταν από το ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε. στο στείρο κυνήγι των δημοσιεύσεων και της χρηματοδότησης από τα ευρωπαϊκά κονδύλια και όχι στην επίλυση των προβλημάτων που θα έπρεπε να τους θέτουν οι γεωτεχνικές υπηρεσίες και οι αγροτικοί φορείς. Με αυτό τον τρόπο χάθηκε η δημιουργική επαφή με τον παραγωγό και η παραχθείσα γνώση δε διαδόθηκε αποτελεσματικά στους αρμόδιους φορείς για την εφαρμογή των ερευνητικών αποτελεσμάτων. Η χώρα μας υστέρησε σημαντικά και στη δημιουργία ελληνικών ανταγωνιστικών φυλών εκτρεφόμενων ζώων και φυτικών ποικιλιών ή υβριδίων προσαρμοσμένων στα ελληνικά μικροκλίματα και στην παραλλακτικότητα της κλιματικής αλλαγής για την παραγωγή ποιοτικών τοπικών προϊόντων, με στόχο την υποστήριξη της ανταγωνιστικότητας και καινοτομίας στην αγροτική οικονομία.

Σημαντικό πρόβλημα για την ανταγωνιστικότητα του πρωτογενούς τομέα αποτελεί και το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο των απασχολούμενων στον τομέα, καθώς ποσοστό **14,3 %** δεν έχει απολυτήριο δημοτικού, **69,5 %** είναι οι απόφοιτοι δημοτικού, **15 %** είναι οι απόφοιτοι γυμνασίου ή λυκείου και μόλις το **1,2 %** είναι απόφοιτοι ΑΕΙ ή ΤΕΙ. Με ποσοστό επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης που κυμαίνεται στο **2 – 3 %** των αγροτών με βασική εκπαίδευση, το πολλάκις εξαγγελθέν «**πράσινο πτυχίο**» αποτέλεσε μια ακόμη **ουτοπία** της σκληρής ελληνικής πραγματικότητας. Παρά τη δημιουργία, προ δεκαετίας, του υποστελεχωμένου ΟΓΕΕΚΑ «Δήμητρα», η εκπαίδευση των αγροτών περιορίστηκε μόνο στην υποχρεωτική από την ευρωπαϊκή νομοθεσία βασική εκπαίδευση των ενταγμένων στα ευρωπαϊκά προγράμματα «νέων γεωργών».

Καμία ευρωπαϊκή πολιτική, τέλος, δεν υποχρέωσε την Ελλάδα να επιλέξει την πλήρη αποδέσμευση της ενιαίας ενίσχυσης από την παραγωγή, γεγονός που οδήγησε εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα καλλιεργήσιμης γης στην ακαλλιέργεια μετά το 2006.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο των τριάντα (30) χρόνων αντιπαραγωγικής νοοτροπίας, η εφαρμογή της γεωπονικής επιστήμης σε όλα τα στάδια της παραγωγικής διαδικασίας φαίνονταν περιττή και αχρείαστη. Μετά το 1981, το Υπουργείο Γεωργίας εγκατέλειψε σταδιακά τις γεωργικές εφαρμογές με τους δοκιμαστικούς και πειραματικούς αγρούς που έστηναν οι γεωπόνοι του Υπουργείου σε κάθε ελληνικό χωριό και μετέτρεψε τους γεωπόνους δημόσιους υπαλλήλους σε γραφιάδες και διοικητικούς διεκπεραιωτές των ευρωπαϊκών επιδοτήσεων. Αυτός ήταν ο πρώτος λόγος που με ευθύνη των πολιτικών ηγεσιών αποτραβήχτηκαν οι γεωπόνοι από το χωράφι στο γραφείο. Δυστυχώς, το επιστημονικό κενό που δημιουργήθηκε από αυτή την πολιτική επιλογή, δεν καλύφθηκε οργανωμένα και σχεδιασμένα με την

ανάπτυξη, έστω, ενός δικτύου ιδιωτών γεωργικών συμβούλων που θα παρείχαν τεχνική στήριξη στον εν πολλοίς ανεκπαιδευτο αγρότη, με αποτέλεσμα η μόνη βοήθεια που είχαν οι αγρότες όλα αυτά τα χρόνια να είναι η ενημέρωση από τους γεωπόνους που ασχολούνταν με την εμπορία των αγροχημικών ή από τους γεωπόνους – μελετητές στην περίπτωση μόνο που αποφάσιζαν την ένταξή τους σε επενδυτικό ευρωπαϊκό πρόγραμμα ή και από τους φιλότιμους και ονειροπόλους εκ των δημοσίων υπαλλήλων.

Το επόμενο πλήγμα για το έργο του γεωπόνου δημοσίου υπαλλήλου ήταν η υποχρεωτική μετάταξη των γεωπόνων του Υπουργείου Γεωργίας που υπηρετούσαν στους 52 νομούς της χώρας προς τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Με αυτή την πράξη το καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο έχασε την επαφή του με τον αγροτικό χώρο της περιφέρειας και δημιουργήθηκε το παράδοξο φαινόμενο οι γεωπόνοι των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων να εργάζονται στο 99 % του χρόνου τους για εργασίες που τους ανατίθενταν από το Υπουργείο Γεωργίας (νυν ΥΠΑΑΤ), έχοντας όμως ως πολιτικό προϊστάμενο τον αιρετό Νομάρχη με όλες τις αρνητικές συνέπειες της πίεσης της τοπικής κοινωνίας προς έναν ελεγκτικό μηχανισμό οικονομικών ενισχύσεων.

Ο «Καλλικράτης» προκάλεσε την περαιτέρω διάσπαση των γεωπονικών υπηρεσιακών δομών σε δύο επίπεδα: στην Αιρετή Περιφέρεια και στο Δήμο, ενώ ταυτόχρονα η συγχώνευση των γεωτεχνικών υπηρεσιών των πρώην Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων (Δ/νσεις Αγροτικής Ανάπτυξης, Εγγείων Βελτιώσεων, Κτηνιατρικής, Αλιείας και Πολιτικής Γης), με στόχο την εξοικονόμηση των πενιχρών επιδομάτων των θέσεων ευθύνης, είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία των Δ/νσεων Αγροτικής Οικονομίας & Κτηνιατρικής των Περιφερειακών Ενότητων, οι οποίες είναι οι πιο δυσλειτουργικές υπηρεσίες σε κάθε Περιφερειακή Ενότητα. Ο Προϊστάμενος των Δ/νσεων αυτών για να αντεπεξέλθει στα καθήκοντά του θα πρέπει να έχει τουλάχιστον γνώσεις γεωπόνου, κτηνιάτρου, ιχθυολόγου, τοπογράφου και νομικού, γεγονός που συντείνει στην καθυστέρηση και στον αντικειμενικά πλημμελή έλεγχο των υπηρεσιακών ενεργειών.

Επιπροσθέτως, η ψήφιση του ν. 3833/10 (ΦΕΚ 40 Α/15-3-2010) για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης **μείωσε οριζόντια για όλους τους δημοσίου υπαλλήλους** το ανώτατο όριο των επιτρεπόμενων κατ' έτος ημερών για μετακινήσεις εκτός έδρας που καθορίστηκε πλέον στις **εξήντα (60) ημέρες**. Μέχρι εκείνη την ημέρα, ωστόσο, οι γεωτεχνικοί δημόσιοι υπάλληλοι δικαιούνταν, λόγω της φύσης της εργασίας τους, περισσότερες ημέρες εκτός έδρας από τους υπόλοιπους δημοσίου υπαλλήλους και συγκεκριμένα το όριο για τους γεωτεχνικούς ήταν **εκατόν ογδόντα (180) ημέρες κατ' έτος**. Η «προκρούστεια λογική» του ν. 3833/10 μείωσε προσωρινά τις δημόσιες δαπάνες, ταυτόχρονα, όμως, απομάκρυνε τους γεωτεχνικούς (γεωπόνους, δασολόγους, κτηνιάτρους, γεωλόγους και ιχθυολόγους) από το φυσικό τους επαγγελματικό χώρο (που **δεν** είναι τα γραφεία των πόλεων) με ανυπολόγιστες αρνητικές συνέπειες στην ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα, στη δημόσια υγεία και στην αξιοπιστία της χώρας απέναντι στην ΕΕ και στον υπόλοιπο κόσμο. **Αυτή η ρύθμιση, που ψηφίσατε κι εσείς κ. Κουκουλόπουλε, «έκλεισε» οριστικά τους γεωπόνους δημοσίου υπαλλήλους (ακόμη και τους πλέον φιλότιμους) στα γραφεία τους.**

Αξιότιμε κ. Υφυπουργέ.

Οι έλληνες γεωτεχνικοί πιστεύουμε ότι η ανάπτυξη της πρωτογενούς παραγωγής και η ορθολογική διαχείριση των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος πρέπει να αποτελέσουν στρατηγική επιλογή της Πολιτείας για την έξοδο της χώρας από την κρίση. Η πρωτογενής παραγωγή μπορεί, υπό προϋποθέσεις, να αποτελέσει μία από τις «ατμομηχανές» της ανάπτυξης που θα βγάλει την πατρίδα μας από τη στενωπό της ύφεσης, έχοντας, μάλιστα, **συγκριτικά πλεονεκτήματα** σε σχέση με άλλους αναπτυξιακούς τομείς, όπως (α) τη χαμηλή ένταση του επενδυόμενου κεφαλαίου σε εποχή μειωμένης ρευστότητας, (β) τη δυνατότητα απορρόφησης σημαντικού τμήματος του διογκούμενου κύματος των ανέργων και (γ) τη δυνατότητα ανάπτυξης του συνόλου της επικράτειας και ιδιαίτερα περιοχών που δεν ωφελούνται σημαντικά από τον τουρισμό και τη ναυτιλία. Ο πλούτος των φυσικών πόρων, η βιοποικιλότητα, η καταλληλότητα των εδαφοκλιματικών συνθηκών για την παραγωγή ευρέως φάσματος ποιοτικών γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων με έντονο εξαγωγικό χαρακτήρα, το ανθρώπινο δυναμικό και ο πολιτισμός που είναι ζυμωμένος με τον τόπο, αποτελούν το πολυτιμότερο αλλά αναξιοποίητο μέχρι σήμερα, κεφάλαιο της Ελλάδας. Επιπροσθέτως, η αγροτική ανάπτυξη και η **αυτάρκεια σε τρόφιμα** καθίστανται, σήμερα, ιδιαίτερος επιτακτικός εξαστίας του υψηλού κινδύνου που δημιουργείται παγκοσμίως από τα τεράστια ποσά του κερδοσκοπικού κεφαλαίου που τοποθετούνται στο διεθνές χρηματιστήριο των εμπορευμάτων και ανεβάζουν τις τιμές των τροφίμων.

Ήδη, η παραγωγή του πρωτογενούς τομέα (περιλαμβανομένης της γεωργίας, της κτηνοτροφίας και της δασοπονίας) με όρους ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας σε σταθερές τιμές (2000), όχι μόνο δε μειώθηκε κατά τη διάρκεια της ύφεσης, αλλά αυξήθηκε αισθητά τόσο κατά το **2009** (από **6,188** σε **6,865 δις €**) όσο και κατά το **2010** (από **6,865 δις €** σε **7,793 δις €**). Αντίστοιχα, το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου αγροτικών προϊόντων μειώθηκε από **3.044 εκατ. €** που ήταν το **2008** σε **2.398 εκατ. €** το **2009** και σε **1.893 εκατ. €** το **2010**. Αυτή η αλλαγή πορείας και η προσπάθεια αναθέρμανσης της αγροτικής οικονομίας μπορεί να ευδοκιμήσει, όμως, μόνο μέσα από την αλλαγή πορείας των γεωτεχνικών και την εφαρμογή της επιστήμης τους. Για όλους τους ανωτέρω λόγους προτείνουμε την άμεση λήψη των παρακάτω μέτρων από την Πολιτεία, ώστε οι γεωπόνοι δημόσιοι υπάλληλοι να **μπορέσουν να επιτελέσουν επιτυχώς την αποστολή τους στην προσπάθεια επανεκκίνησης της ελληνικής οικονομίας:**

1. Την **ενοποίηση των δημόσιων υπηρεσιακών δομών αγροτικής ανάπτυξης σε γεωγραφικό επίπεδο νομού**. Η αναμενόμενη κατά την επόμενη πενταετία συρρίκνωση του αριθμού των γεωπόνων δημοσίων υπαλλήλων λόγω των αθρόων συνταξιοδοτήσεων (προσλήψεις 1981 – 1987) καθιστά **ανέφικτη και μη ρεαλιστική** την ταυτόχρονη λειτουργία (α) των ΚΕΠΠΥΕΛ του ΥΠΑΑΤ σε κάθε νομό, (β) των Δ/σεων Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής των αιρετών Περιφερειών σε κάθε νομό και (γ) των Γραφείων Γεωργικής Ανάπτυξης των Δήμων. Εάν, δε, εφαρμοσθεί η προβλεπόμενη από τον «Καλλικράτη» υποχρεωτική μετάταξη γεωπόνων από την αιρετή Περιφέρεια προς τους Δήμους, την 1-1-2013, τότε θα έχουμε πετύχει τον πλήρη κατακερματισμό του γεωπονικού προσωπικού με **τραγικό αποτέλεσμα την υποστελέχωση**

και τη δυσλειτουργία όλων των υπηρεσιακών δομών. Η φύση της εργασίας των γεωπόνων με την έντονη εποχικότητα και τη διαδοχική εναλλαγή των αντικειμένων καθιστά απαραίτητη την ύπαρξη μίας μόνο και επαρκώς στελεχωμένης υπηρεσιακής δομής σε κάθε νομό.

2. Τη μετάταξη του διοικητικού προσωπικού, το οποίο πιθανόν να κριθεί ως πλεονάζον σε άλλες υπηρεσίες ή οργανισμούς, προς τη νέα ενοποιημένη υπηρεσιακή δομή αγροτικής ανάπτυξης, με στόχο την απελευθέρωση των γεωπόνων από τα γραφειοκρατικά αντικείμενα και τη χρησιμοποίηση των επιστημονικών τους γνώσεων.
3. Την εξαίρεση των γεωπόνων δημοσίων υπαλλήλων, όπως έχει προβλεφθεί και για τους εκπαιδευτικούς ή για το ιατρικό – νοσηλευτικό προσωπικό του Ε.Σ.Υ. στο ν. 40245/2011, από οποιοδήποτε μέτρο εφεδρείας ή απόλυσης.
4. Την πρόσληψη γεωπόνων σε ακριτικές περιοχές οι οποίες παρουσιάζουν μεγάλη υποστελέχωση.
5. Τη δημιουργία ομάδων εργασίας με βάση τη μεταπτυχιακή εξειδίκευση των γεωπόνων δημοσίων υπαλλήλων. Η πλειοψηφία των γεωπόνων που διορίστηκαν μέσω ΑΣΕΠ τα τελευταία δεκαπέντε (15) χρόνια διαθέτει μεταπτυχιακή εξειδίκευση ή διδακτορικό τίτλο, αλλά η εξειδικευμένη γνώση τους παραμένει εν πολλοίς αναξιοποίητη από τον ελληνικό δημόσιο τομέα. Οι ομάδες εργασίας θα συντονίζονται από το ΥΠΑΑΤ και θα διαβουλεύονται ηλεκτρονικά μέσα από την ιστοσελίδα του Υπουργείου με τη χρήση κωδικού αριθμού. Θα αποτελούν «δεξαμενές σκέψης» που θα χρησιμοποιεί το Υπουργείο για να νομοθετεί, να σχεδιάζει και να βελτιστοποιεί τις πρακτικές του στο κάθε γνωστικό αντικείμενο.
6. Τον καθορισμό του ανώτατου ορίου των επιτρεπόμενων κατ' έτος ημερών για μετακινήσεις εκτός έδρας των γεωτεχνικών δημοσίων υπαλλήλων στις εκατόν είκοσι (120) ημέρες κατ' έτος. Η αύξηση του ανώτατου ορίου έχει ήδη εγκριθεί για τους γεωπόνους του ΕΛΓΑ.
7. Την επαναλειτουργία των γεωργικών εφαρμογών με την εγκατάσταση δοκιμαστικών και πειραματικών αγρών σε όλη την επικράτεια, όπου θα δοκιμάζονται στα ποικίλα ελληνικά μικροκλίματα και θα διαδίδονται οι νέες προτεινόμενες καλλιέργειες από το ΥΠΑΑΤ (π.χ. ιπποφαές, αρώνια κλπ), νέες ποικιλίες, νέες τεχνικές καλλιέργειας και άλλες καινοτόμες δράσεις. Οι δοκιμαστικοί και πειραματικοί αγροί θα υλοποιηθούν από νέους αγρότες με την παροχή κινήτρων και με την εποπτεία των γεωπόνων της νέας ενοποιημένης υπηρεσιακής δομής αγροτικής ανάπτυξης σε κάθε νομό.

Η χώρα, για να βγει από την πρωτοφανή κρίση που αντιμετωπίζει, έχει ανάγκη από ένα σχέδιο που θα επιφέρει ριζικές αλλαγές νοοτροπίας και πρακτικής. Ο σωστός σχεδιασμός, όμως, προϋποθέτει την ορθή εκτίμηση της κατάστασης που είναι βασισμένη σε πραγματικά δεδομένα. Το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. θα είναι αρωγός σε κάθε προσπάθεια της Κυβέρνησης για ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα. Δυστυχώς, παρόμοια

προβλήματα και δυσλειτουργίες με τις προαναφερθείσες των γεωπόνων, υπάρχουν και στο χώρο των δασολόγων, κτηνιάτρων, γεωλόγων και ιχθυολόγων δημοσίων υπαλλήλων και επικυλασσόμαστε για την εκτενή ανάπτυξή τους σε εύκαιρο χρόνο.

Με εκτίμηση,

Σπυρίδων Μάμαλης
Πρόεδρος του Δ.Σ.
του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας

Αθανάσιος Σαρόπουλος
Πρόεδρος της Δ.Ε.
του Περιφ. Παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας
του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας